

всички-ты князове, велможи и весь народъ Израилскый въ Иерусалимъ, каквото да изяви прѣдъ всички-тѣ волюж-тѣ Божіѣ, която му была извѣстена чрѣзъ Пророка Наѡана. Верѣдъ многочисленно-то собраніе той казалъ слѣдующе-то.

„Братіе мои, народе мой! азъ желяехъ да въздигнахъ домъ, та да внесъ въ него Ковчегъ Заѡта, и приготвилъ сѣмъ всичко, что е потребно за таѣ работѣ; но Богъ ми каза: „не ты ще Ми созиждешъ домъ, въ който да ся прослава имя-то Ми; ты бѣше воинъ и много крѣвь си пролилъ. Сынъ ти Соломонъ ще созижде дома-тъ Мой. Той ще Ми бѣде сынъ, а Азъ щѣ му бѣдѣ баща. Щѣ укрѣпѣ царство-то му, ако пази заповѣди-тѣ Ми.“

„Прѣдъ лице-то на самага Бога и прѣдъ всичкый народъ, който ся е събралъ днесъ тукъ зарѣчамъ ви: исполняйте заповѣди-тѣ на Господа Бога нашего, и тогава ще останете мирны владѣтели на земѣ-тѣ, която ви е подарена отъ Бога, и ще ѣ прѣдавате въ наслѣдство на потомцы-тѣ ваши.“

„А ты, сыне мой, Соломоне, исповѣдай Господа Бога отецъ твоихъ, и служи Му съ чисто сѣрдце: Господъ испитува сѣрдца-та ни и види помышленія-та ни. Взыщи Бога и обращеши Его; но ако отстѣпишь отъ него, тогава и Той ще тя остави на всякога. Господъ тя е избралъ за да Му созидашь храмъ: бѣди мѣжъ, исполни волюж-тѣ на Все-вышняго.“

Св. Давидъ оставилъ Соломону за созидаіе храма много злато, сребро, мѣдъ, желѣзо, каманіе и дръвье. „Колко и да бѣхъ бѣдень“, казалъ Давидъ, „обаже можахъ да съберѣ толкосъ много вещества за сограденіе дома Божія.“

Всички послѣдовали по примѣра на царя; всѣкый приносилъ за това зиданіе, по силѣ-тѣ си, злато, сребро, драгоценны камане, желѣзо, мѣдъ и проч. Народа-тъ ся радовалъ, като гледалъ такова множество дарове, принесены съ усердіе за сограденіе-то на храма; но самъ царя-тъ ся радовалъ по-